

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

129 Mirabilia testimonia tua: ideò scrutata est ea anima mea.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

131 Os meum aperui, & attraxi spiritum: quia mandata tua desiderabam.

132 Aspice in me, & miserere mei, secundum iudicium diligentium nomen tuum.

133 Gressus meos dirige secundum eloquium tuum: & non dominetur mei omnis iniustitia.

134 Redime me à calumnijs hominum: ut custodiam mandata tua.

135 Faciem tuam illumina super seruum tuum: & doce me iustificationes tuas.

136 Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam.

129 Mirabilia testimonia tua: ideò scrutata est ea anima mea.

Mirabilis Dei lex. **V**Ox Hebræa מִאֲרִיכָא si scribatur Pelaper Aleph significat excelsum, arduum, & quod humana cognitione difficile apprehendi potest. Si autem per He significat segregatum, & pro excellentia separatum. Sic solent occulta, & magna à cognitione esse diuisa: & hoc modo testimonia, & præcepta Dei mirabilia sunt: utpote, quæ per celsitudinem difficile attingantur, & per

per excellentiam, atque perfectionem ab inferioribus separata sint.

Sunt autem mirabilia, qui continent Primò, magna, docent mira, præcipiunt sublimia, propter promittūt excelsa mirabilia, quia pulcher- res, quas rima: & cum ardua præcipiant, facilia, & continet. suauius ex gratia fiunt.

Deinde mirabilia sunt, si consideretur Secundò, legis autor Deus, qui mirabilis est, & dicitur. Si enim Angelus cum vix gutta quædam diuinæ admirabilitatis sit, Minæ Gedeonis patri loquens dixit. Quid quæris nomē meum, quod est Admirabile? quanto admirabilior erit ipseus Angeli factor? de quo meritò canitur. Domine Dominus Psal. 8. noster, quam admirabile est nomen tuum Cap. 9. in vniuersa terra! Et Isaias cū Emmanuelis nostri paruuli magnifica describeret nomina, primum posuit Admirabilis.

Tertiò, mirabilia sunt, si consideremus Tertio, cui data sunt, nimirum homini, quod cum propter animal sit ex carne compositum, & mente eum, cui data. plane mirabili nexu, excellentissimum propter spiritum, infirmissimum propter carnem, cælum petens, & in terra repens, passionibus scatus, quibus cum brutis cōuenit, & mentis sublimitate paulò minus minoratus ab Angelis, admiranda omnino præcepta illi tradenda fuerunt, per quæ fragilitatem contineret, domaret ferociam, & ad cælestia migraturum, apta œconomia dirigeretur. Quid enim mirabi-

Z rabi-

Job 31.

rabilius quam ex carne & luto fictum ita efformare, eoque perducere, ut ne cogitet quidem de virgine? diuitiarum cupiditatem excidens non solum eas, ut fumū, ymbraque vanam spernat, sed, si affluat,

Psal. 61.

doceatur cor non apponere? seculi potestatem cælo ipso excellior pro nihilo ducat? Denique in carne viuat Angelus? & ut ait S. Cyprianus, adhuc in seculo degens vita viuat non huius seculi, sed futuri?

Quartò,
quia dat
lucem, &
vires.

Quartò, quod alijs legibus datum non est, & lucem præstant, & vires. Reliquorum legislatorum præcepta, etsi suo modo docent, non tamen intus lucem præbent. Hæc præbent, imò & intus vires, & alacritatem exhibent: ut cetera omnia Philosophorum dogmata ijs comparans B. Hieronymus, de illis asserat. Totum flaccidum, marcidumque ebullit in olea. Deinde, quia præcepta hæc ducunt

Quintò,
qui ada
cælū per-
ducit.

non quocunque, non ad euanidam sapientiam, sed ad perfectam lucem, patriamque cælestem. Postremò & illud mirabilia hæc testimonia ostendit, quod eadem verba multiplici luce rutilant, seu spectes literalem sensum, siue tropologicum, & moralem, siue mysticum, siue eum, qui suo nomine anagogici eleuationem ad superiora profitetur. Ut mihi quidem videri interdum soleat verbum Dei esse pretiosissima quædam gemma sic efformata, atque elaborata, ut pro

Sextò,
propter
multipli-
cem sen-
sum.

va-

varietate suscepti luminis pulcherrimas
semper quidem, sed varias species repræ-
sentet. Quamquam quid opus est gemmas
adducere, cum habeamus in Scripturis,
cui hæc verba comparemus? Vide ar- *Ecc. 43.*
cum, ait Sapiens, & benedic eum, qui fe-
cit illum: valde speciosus est in splendore
suo, gyravit cælum in circuitu gloriæ suæ:
manus excelsi aperuerunt illum. Sicut
enim ex splendore radiorum Solis pul-
cherrimos Iris trahit colores, ita multo
splendidiores trahunt verba Dei. Nec for-
tasse alienum à proposito est, quod quon-
dam apud Plutarchum memini me legis- *Sympos. 4.*
se. Afferit enim ex illa reflexione radiorū *q. 2.*
rosidam illam nubem proprietatem quã-
dam contrahere, vt, vbi aspersa fuerit, mi-
rum pariat odorẽ; quare Sacerdotes quos-
dam Gentilium solitos ligna illa in sacri-
ficijs incendere, quæ ex huius roris resper-
sione odoratissima fiebant. Quid mirum
igitur, cum testimonia Dei adeo admira-
bilia sint, & res admirabiles rapere ad se
hominum mentes soleant, si ea Rex san-
ctus sine vlla satietate scrutabatur, & scru-
tatione perfecta, quæ etiam opus ample-
cteretur?

130 Declaratio sermonũ tuorũ illumi-
nat: & intellectum dat paruulis.

HEBRAEVS, apertio, vel porta sermo-
rum tuorum illuminat: significatissi-
mè

Z 2